

MAINE COONIN TURKIN PESU

Turkin pesu on osa kissan hoitoa. Maine Coonin turkin pesuun ei ole yhtä ainoa oikeaa tapaa, vaan niitä on yhtä monta kuin on pesijöitä. On olemassa tietyt perusasiat, jotka pätevät kaikkien coonien pesuun.

Lähtökohta on se, että maine coonin turkkia pitää pestä säännöllisesti riippumatta siitä, käykö kissa näyttelyissä vai ei. Säännöllinen pesu on osa coonin terveydenhoitoa, sillä jo kuukausia tai jopa vuosia ilman pesua olevan paksun turkin alla iho voi alkaa hautumaan saati sitten kutiamaan. Pahimmillaan hautunut iho voi rikkoutua, tulehtua ja muodostaa märkiviä paiseita. Seurauksena voi olla jopa yleisinfektio, johon kissa voi menehtyä ilman hoitoa. Säännöllinen pesu myös helpottaa turkin hoitoa. Puhdas turkki ei takkuunnu niin helposti kuin likainen. Pesujen välillä riittää, että turkin kampa silloin tällöin läpi. Oman kissan turkin laadun tuntiaasaan oppii tietämään, mikä on kullekin sopiva pesu- ja kampausaikataulu.

Maine Coon vaihtaa turkkinsa yleensä kerran vuodessa, jolloin turkki kannattaa kammata päivittäin irtokarvan poistamiseksi. Irtokarva takkuuntuu ja huopaantuu helposti aiheuttaen kirsittäviä huopapaakkuja. Sopivaksi pesuväliksi olen itse todennut coonin turkille 1-2 kk, mutta jo 1 kk:n jälkeen turkki alkaa näyttää selvästi jaokkeiselta ja rasvoittuvalta. Leikkaamattoman coonin turkki rasvoittuu yleensä nopeammin kuin kastroatin. Näyttelypesu tehdään yleensä muutamaa päivää ennen näyttelyä, jotta pesun jälkeinen pöyheys ehtii laskeutua ja turkki laskeutuu kauniina ja kiiltävänä coonin vartaloa myöden.

Maine coonin turkin hoitoon riittää pesun lisäksi kampa ja harja. Eläinkaupoissa on valinnan varaa. Kamman tulee olla sellainen, että sillä pääsee turkin pohjille asti, ei liian harva eikä liian tiheä. Ennen pesua turkki kannattaa kammata huolellisesti läpi, jotta saadaan irtoava karva sekä mahdolliset takut pois. Irtokarva takkuuntuu pesussa ja pesun jälkeen turkissa voi olla ilkeästi huopaantuneita takkuja enemmän kuin ennen pesua. Kynnet kannattaa myös leikata ennen pesua. Vastuuntuntoiset kasvattajat opettavat pesun uusille kasvattiensa omistajille. Pentu on yleensä pesty ensimmäisen kerran jo kasvattajan luona ennen luovutusta. Uusi omistaja voi mennä ihannetapauksessa opettelemaan pesua jo kasvattajan luokse tai kasvattaja menee opettamaan pennun pesun kasvatin uuteen kotiin. Kun kissa on pennusta asti opetettu pesuun, sujuvat pesut hyvässä yhteisymmärryksessä ja cooni voi jopa nauttia pesutapahtumasta.

Pesuaineet ja -tarvikkeet

Pesua varten varataan isoja pyyhkeitä ja tarvittavat pesuaineet. Pesu kannattaa tehdä lämpimässä kylpyhuoneessa, jossa tulee käsisuihkusta kädenlämpöistä vettä ja viemäri vie veden pois. Kissan ruumiinlämpö on korkeampi kuin ihmisen, joten kissa pitää mieluummin lämpöisestä kuin ihmiskäteen haalealta tuntuvasta vedestä. Veden lämpöä kannattaa kokeilla omaan käteen ennen kuin suuntaa sen kissaan. Pesutuokio helpottuu huomattavasti, jos kissan laittaa korkeahkolle saunajakkaralle tai trimmauspöydälle viemäriin päälle. Jos kissa on tottunut pesuun ja pysyttelee paikoillaan, voi pesusta selvitä yksinkin. Helpompaa kuitenkin on, jos toinen henkilö on avustamassa esim. pitämässä huolta, ettei kissa hyppää pesutasolta pois.

Coonin pesun kulmakivet ovat rasvanpoisto ja hyvä huuhtelu. Maine Coonin turkin rasvaa ei saa pois millään "helläpesuaineilla", vaan on käytettävä tehokkaita aineita. Vanha konsti coonien pesussa on poistaa turkin rasva rasvanpoistoaineella. Yksinkertaisin ja toimivin aine on hajusteeton Fairy-tiskiaine. Sillä pestään koko turkki, mutta rasvaisimmat kohdat kuten rasvoittunut häntä tai alaselkä eivät lähde välttämättä pelkällä Fairyllakaan puhtaaksi. Rasvaisimpiin kohtiin tarvitaan vieläkin järeämpää rasvanpoistoaainetta. Eläintarvikekaupoissa myydään GOOP- rasvanpoistoaainetta, mutta osa luot-

taa rauta- tai autokaupoista saataviin ihmisten käsienpesuaineisiin. Aikoinaan kun ostin ensimmäisen coonini Lintunevan Anjalta, niin hän neuvoi ostamaan Swarfegaa. Nimet ovat muuttuneet vuosien saatossa, mutta tarjolla on monenmerkkisiä aineita, jotka ovat GOOPin kaltaisia hyytelömäisiä pesuaineita. Näistä pesuaineista voi testata kissalleen toimivimman, ellei ole GOOPiin tyytyväinen.

Oman kissan turkille sopiva shampoo löytyy myös kokeilemalla. Näyttelypesua ei kuitenkaan kannata tehdä aineilla, joita ei ole aiemmin kokeillut. Jos cooni on hyvin pesty eli rasvanpoisto ja huuhtelu ovat onnistuneet, niin shampooon merkki ei ole enää kovin ratkaiseva. Jotkut käyttävät vielä hoitoainettakin, mutta itse olen ainakin tyytynyt pelkkään shampoooseen. Pitkään kissoja pesseet ovat oppineet, ettei kaikille cooneille sovi sama shampoo vaan shampooon sopivuus riippuu turkin laadusta ja väristä. Hyviä shampoomerkkejä löytyy ainakin kissanäyttelyiden eläintarvikemyyjiltä.

Pesutapahtuman kulku

Pesuun kuluu vähintään tunnin verran aikaa eikä siinä kannata kiirehtiä. Suurin osa pesuajasta kuluu huuhtomiseen.

Pesunkulku on seuraava: Kuivaan kammattuun turkkiin levitetään rasvanpoistoaine, joko kauttaaltaan (ei päähän) tai vain rasvaisiin kohtiin kuten häntään, alaselkään, kaulaan ja rintaan. Häntä yleensä rasvoittuu eniten, joten geelimäistä pesuainetta levitetään häntäkarvojen "jakaukseen" kevyesti hieroen sormenpäillä ihoa ja karvojen juurta. Rasvainen alue kannattaa käydä sormien päillä hieroen läpi. Häntäkarvojen kanssa kannattaa olla hyvin varovainen, sillä ne kasvavat hitaasti takaisin. Aineen joutumista kissan suuhun, silmiin tai korviin pitää varoa. Esimerkiksi tämän takia on hyvä olla toinen, joka pitää huolta, että esimerkiksi pentukissa ei lipaise ryntäiltään pesuainetta.

Kun rasvanpoistoaineella on käyty läpi halutut kohdat, on huuhtelun vuoro. Tässä vaiheessa ainakin itse siirryn melko nopeasti huuhteluun. Käsisuihkulla päästetään vettä kissan turkkiin ja samalla kädellä pöyhitään turkkia, että vesi pääsee pohjavilloihin ja ihoon asti. Huuhtelun jälkeen koko turkki päätä lukuun ottamatta vaahdotetaan laimentamattomalla Fairylla. Toiset laimentavat Fairyä, mutta kannattaa kokeilla, riittääkö laimennettu Fairy oman kissan kohdalla. Sormenpäillä hierotaan ylt'ympäriinsä pesuaine ihoon saakka, minkä jälkeen taas huuhdellaan hyvin. Kun kissa on huuhdeltu, niin irtovesi pyyhekuivataan turkista pois puristellen vesi pyyhkeeseen. Tämän jälkeen hoitava shampoo levitetään koko turkkiin hieroen sormen päillä jälleen pohjille asti. Tämän pesuaineen kanssa hierontavaihe on pisin ja shampooon annetaan vaikuttaa muutama minuutti. Lopuksi tulee huolellinen huuhtelu, jota ei todellakaan kannata lopettaa liian aikaisin vaan huuhdella vielä kerran, sen jälkeenkin kun jo ajatteli lopettaa. Pesuaineesta puhdas turkki ei ole enää liukas, vaan "tarttuu" sormiin. Korviin ei saa päästää vettä. Kasvot voi pyyhkiä kostealla pyyhkeellä. Korvien aluset näyttelykissalla tulee olla puhtaat, joten kannattaa pestä ja huuhtoa ne huolella varoen samalla päästämästä vettä korviin.

Kuivaus

Pestystä ja hyvin huuhdellusta kissasta kuivataan isoimmat vedet pyyhkeeseen ja kääritään sitten kissa kuiviin pyyhkeisiin. Itse istun pyyhkeisiin käärityn kissan kanssa kotvan aikaa ja annan kissan rauhoittua lämpimässä pyyhkekapalossa. Jos on sauna käytettävissä, niin miedolla lämmöllä olevassa saunassa on hyvä harjailla märkää turkkia.

Kuivauksessa on kaksi vaihtoehtoa: Ensimmäinen vaihtoehto on antaa turkin kuivaa itseksensä siten, että vähän väliä harjailee turkkia suoraksi. Kun turkki on jo kuivahtamassa, niin se on kammattava läpikotaisin, pohjia myöden häntää lukuun ottamatta, muutoin märkä turkki kuivaa kiharalle tai takkuuntuu. Ainakaan näyttelyissä ei "kiharaa-

karvaisia" cooneja katsota hyvällä. Hännän annetaan kuivaa itsekseen. Jos ei ole saunaa käytettävissä, niin pitää huolehtia, ettei kissa palele märällä turkilla. Jos märkä kissa alkaa täristä, se kannattaa kääriä kuiviin pyyhkeisiin lämmittelemään. Toinen vaihtoehto on kuivata turkki puhaltajalla, mutta on varottava ettei liian kuumalla puhalluksella polta turkkia. Tämä on työläämpi tapa, mutta toisten mielestä ainoa vaihtoehto. Kaikki kissat eivät koskaan totu puhaltimiin. Itse olen luopunut puhaltimella kuivaamisesta ja siirtynyt tuohon ykkösvaihtoehtoon, joka on helpompi itselle sekä kissalle ja lopputulos on aivan yhtä hyvä.

Kun turkki on kokonaan kuiva, kannattaa kammata se vielä kokonaan läpi mahdollisten irtokarvatakujen varalta. Puhdas turkki on ilmava ja pöyheä eikä mene ns. jaokkeille. Cooni on selvästi myös ylpeä ja hyvillään kevyestä puhtaasta turkista ja usein näyttää sen. Puhdas cooni on todellinen ilo silmälle ja hienosti hoidettu upea coonin turkki on kuin viitta ylvään coonin harteilla.

Kirjoittanut Liisa Karhe, Teiskon Vanterat